

به اروپا کی همیشه افغانانو د تولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

قطعه نامه

کنفرانس بین المللی از بُن تا بُن ده سال اغماض خواستهای مردم افغانستان

۲ دسمبر ۲۰۱۱

بتاریخ ۴ دسامبر سال ۲۰۱۱ بیش از یکصد و پنجاه نفر از نمایندگان سازمانها و نهاد های کلتوری ، اجتماعی و سیاسی از کشور های آلمان، هالند، سویدن، انگلستان، فرانسه، اطریش، ناروی ، اسپانیا ، امریکا و افغانستان در تالار (هوتل AZK) شهر بُن آلمان در کنفرانس بین المللی از بُن تا بُن اشتراک نمودند.

کنفرانس با سخنرانی افتتاحیه محترمه نجلا واسعی رئیسه فارو آغازیافت. رئیسه فدراسیون بعد از ارزیابی وضع کشور در فاصله دو کنفرانس بُن و فعالیتهای و مواضع فارو طی این دوره، علت برگزاری کنفرانس موازی به کنفرانس بُن را چنین توضیح نمود: "طی دهسال گذشته به خواستها و نیازهای مردم افغانستان توجهی صورت نگرفت. دولت افغانستان و کشورهای پشتیبان آن منافع خود را در اولویت قرار دادند. برای اینکه خواستهای مردم افغانستان نیز در بُن انعکاس پیدا کند، فارو به برگزاری کنفرانس موازی اقدام نمود." سپس اشتراک کنندگان سمینار به استماع سخنرانی محترم عزیز الرحمن رفیعی رییس مجتمع جامعه مدنی افغانستان ، محترمه داکتر ثریا صبحرنگ کمیسار بخش زنان کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان ، محترم فاروق فارانی تحلیلگر امور سیاسی مقیم آلمان ، محترم داکتر عزیز الرحمن حکمی استاد پوهنتون مادرید، محترم پیتر برون سکرتر جنرال کمیته سویدن برای افغانستان، محترم داکتر قیام جلال زاده رییس انجمن افغان-جرمن در افغانستان، محترم داکتر حنان روستایی محقق علمی پوهنتون هانور آلمان، محترم داکتر کریم غروال تحلیلگر سیلسی مقیم اطریش و عده ای دیگری از سخنرانان پرداختند. متعاقباً بخش بحث آغاز گردید. اشتراک کنندگان با سوالات و تبصره های شان بر نکات تاریک بُن اول و ادامه بحران کنونی تا بُن دوم، روشنی انداختند.

ترکیب اشتراک کنندگان کنفرانس بُن اول که به استثنای گروپ روم دستچینی از گروه های جنگسالار بوده در غیاب مردم افغانستان و بر مبنای سازش میان قدرتهای بزرگ و همسایگان مغرض دعوت شده بودند، از همان آغاز مورد اعتراض مردم افغانستان قرار گرفت. غرض تضعیف اعتراض مردم به این ترکیب، دول غربی، از طرق مختلف چنین وانمود ساختند که حضور جنگسالاران در ترکیب حکومت یک امر مؤقتی است و همزمان با یک مارشال پلان برای افغانستان و تطبیق عدالت انتقالی درین کشور، افغانستان بیک کشور امن، پیشرفته و عاری از جنگسالاران تبدیل میگردد. واقعیتهای سرسخت وطن ما در آستانه بُن دوم نشان میدهد که بعوض مارشال پلان، پولهای زیادی بنام بازسازی افغانستان از خزانه کشورهای مختلف خارج ساخته شد ولی بخش اعظم آن توسط غارتگران داخلی و خارجی تاراج گردید. جنگسالاران با همین پولها به مافیای قدرتمندمبدل شدند و تا اکنون مقامات کلیدی را در اختیار دارند.

با وصف نارسایی های فوق الذکر، مردم افغانستان با استفاده از فضای تنفسی که بدست آوردند به آبادساختن شهرها و دهکده های تخریب شده خویشتن پرداختند، و هکذا به احیای فرهنگی خویش اقدام ورزیدند.

با اذعان به اینکه به کمک جهان برخی تحولات مثبت در زندگی مردم افغانستان در ساحات سرکسازی، تعلیم و تربیه و صحت عامه رونما گردید، ولی در سائرساحات نیاز های اساسی و مطالبات مردم افغانستان توسط دولت افغانستان و کشور های خارجی پشتیبان آن، نادیده گرفته شده است. به طور مثال به مطالبات مردم برای تطبیق پلان عدالت انتقالی، سرمایه گذاری بالای زیربنای یک اقتصاد واقعی و ایجاد کننده رفاه و کار، حمایت از سرمایه داران ملی، تأمین قانونیت و محو فرهنگ معافیت از مجازات، رسیدگی جدی به وضع زنان قربانی خشونت خانوادگی و تجاوز جنسی، حذف جنگسالاران مظنون به نقض حقوق بشر و جنایات جنگ از کرسیهای دولتی و لیست کاندیداتوری ریاست جمهوری و پارلمانی، ریشه کن کردن مافیا اعم از مافیای مواد مخدره، مافیای زمین که حدود 4 میلیون جریب زمین را غضب کرده، مافیای مواد نفتی، مافیای سلاح و مافیای مالی، کنترل منابع مالی نشرات رسانه های وابسته و سایر خواسته های برحق مردم افغانستان ترتیب اثر گذاشته نشده است.

کنفرانس بعد از غور و مباحثه روی مواد قطعنامه، مواد ذیل را به تصویب رسانید:

1- امنیت نیاز اساسی مردم است. فرهنگ معافیت و فساد لجام گسیخته اداری موانع اصلی تأمین امنیت اند. تا زمانیکه این موانع از میان برداشته نشوند، اقدامات دیگر نامؤثر خواهند بود. نظامیان پاکستان و آخوندهای ایران مؤفقیت خود در بی ثبات نگهداشتن افغانستان طی ده سال اخیر را مرهون انارشی و بی بندوباری حاکم در ارگانهای سه گانه دولت افغانستان اند. از جانب دیگر تعلیم نیروهای امنیتی افغانستان از جانب دول عضو ناتو از فقدان یک پلان واقعبینانه و متکی به نیازهای افغانستان صدمه دیده که بودجه تخصیص داده شده به ختم خویش نزدیک گردیده ولی عسکر و پولیس افغان فقط سلاحهای سبک را در اختیار دارند. قبل از تسلیمدهی مسوولیتهای امنیتی به اردو و پولیس تجهیز آنها به اسلحه سنگین امر ضروری میباشد. اگر افغانها یک دولت دلسوز ملی و قوای مسلح مجهز یعنی قوای توپچی، زرهی

، هوایی و مدافعه هوایی مناسب را در اختیار داشته باشند، پاکستان و ایران جرأت تجاوز به سرحدات افغانستان را از دست می‌دهند.

2- اعمار زیربنای اقتصادی افغانستان بر مبنای یک پلان درازمدت سرمایه گذاری. پالیسی اقتصاد بازار باید از شکل مافیاسند و کاریکاتوری فعلی آن خارج ساخته شده و با قانونگذاری دقیق و نظارت دقیق از تطبیق معیارهای قانونی در سکتور تجارت و تولید، حالت عادی را اختیار کند. افغانستان از لحاظ منابع طبیعی و نیروی جوان انسانی ظرفیت تبدیل شدن به یک ملت متکی بخود را دارد. آنچه به آن نیاز داریم حکومتیست که رهبران آن از اراده سیاسی و سیستم حکومتداری شفاف و مستقل برخوردار بوده اولویتهای ملی خود را بر مبنای مصالح ملی خودشان تعیین کنند. افغانهای مقیم خارج می‌توانند با آوردن فشار سیاسی، لابی و نوشتن مقالات در مطبوعات خارجی، حکومت کشورهای اقامت شان را وادار به پشتیبانی از این خواست کنند.

3- افغانها در وضع حساس کنونی به وحت ملی نیاز دارند. شرط مهم رسیدن به وحدت و وفاق ملی بستن صفحات خونین تاریخ سه دهه اخیر از طریق تطبیق پلان عدالت انتقالی میباشد. "قانون مصالحه و عفو" که توسط جانین جنگی و دوستان شان تصویب شد و توشیح گردید، داعیه صلح اجتماعی را برای مدتهای نامعلوم به تعویق انداخت. از جانب دیگر پاکستان مانع از پیوستن طالبان به روند صلح میگردد و میخواهد بوسیله طالبان افغانستان را در آینده بحیث عمق استراتژی یک خود در اختیار داشته باشد. اعلام تشکیل یک باند جدید جواسیس آی. اس. آی تحت نام " اتحاد علمای افغانستان" در آستانه کنفرانس بن در شهر کویت، تیغ زنگزده دیگریست که پاکستان برای کشتار مردم افغانستان از نیام کشیده است. "اتحاد علما" حلقه جدیدیست در زنجیری که پاکستان برای به بردگی کشیدن افغانها بکممک عناصر خود فروش ایجاد کرده است. زورگویی پاکستان را نمیتوان با گرفتن موضع عقیم مهار کرد.

4- با میزبانی، تمویل، تجهیز و تعلیم گروه هایی که افغانستان و افغانها را به آتش میکشند و باعث ادامه موجودیت قوای خارجی در افغانستان شده اند، پاکستان از منشور ملل متحد تخطی آشکار میکند. ایالات متحده و ناتو بخاطر منافع استراتژیک و انتخاباتی خود شان در برابر این قانون شکنی و دهشت افگنی دولتی پاکستان در مجامع بین المللی سکوت اختیار کرده اند. امسال ادامه عضویت پاکستان در شورای امنیت در حالی تمدید شد که هیأت منفعل حکومت افغانستان در ملل متحد و پشتیبانان بین المللی اش، با گذاشتن برخون مردم افغانستان، در برابر کاندیداتوری این کشور تجاوز کار بیشتر مانه سکوت کردند. تا ناوقت نشده باید به این وضع پایان داده شود.

5- صلح عادلانه و آبرومندانه آرزوی قلبی هر افغان است. طرفین مذاکرات صلح نباید پاکستانی ها و سایر خارجیها باشند. قیمت صلح نباید با انصراف از حقوق و آزادیهای مدنی و سیاسی و زیر پا گذاشتن تساوی حقوق زنان پرداخت گردد. برای تداوم صلح بعد از منازعه، تطبیق عدالت انتقالی امر غیر قابل انصراف میباشد.

6- دولت افغانستان و قوای خارجی با یدبه شکنجه سیستماتیک در زندانهای خویش(زندانهای دولتی و زندانهای ناتو) پایان بدهند. با برجیدن بساط شکنجه و ارباب از زندانها و شعبات تحقیق ریاست عمومی امنیت دولتی، دولت افغانستان میتواند خواست بسته شدن تمام زندانهای خارجیها در افغانستان را با جدیت مطرح سازد. درین اواخر ریاست عمومی امنیت دولتی از پلان تشکیل محکمه اختصاصی صحبت میکند. کنفرانس این پلان را بشدت تقبیح میکند. اگر اختناق و شکنجه باعث ایجاد امنیت و ابقای دولت ها شده میتواندست، حکام سه دهه اخیر میتوانند بر اریکه قدرت بمانند.

7- معادن کشور میراث ملی ما را تشکیل میدهند. به حراج گزاری عجولانه این ثروت توسط حکومتی که فساداداری اش زبانزدجهانیان است، مایه نگرانی جدی میباشد. شرایط واگذاری معدن مس عینک لوگر مثال روشن و معامله گرانه حکام کنونی به سرنوشت معادن کشور و عدم توجه به استفاده معادن برای ارتقای کاریابی و تربیه کادر تخصصی در کشور میباشد.

اشتراک کنندگان ماده هفتگانه فوق را به اکثریت آراء به تصویب رسانیدند.

یادداشت:

اشتراک کنندگان کنفرانس به فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا پیشنهاد نمودند تا در سال 2012 یک کنفرانس بین المللی جوانان در اروپا و یک اجلاس مشترک با روشنفکران و نهاد های افغان در داخل کشور(کابل) برگزار گردد. هیأت اجرائیه فارو وعده داد تا راه های عملی کردن این پیشنهادات را جستجو نماید.

4 دسامبر 2011

بُن / آلمان